

[Undervisningsministeren.]

fremgangsmåde. Man har indført en omsætningsafgift på al offentlig omsætning af kunst. Afgiften indgår i et fond, „Bildende Kunstneres Hjælpesfond“, hvoraf man så støtter ældre værdige og trængende kunstnere og også i et vist omfang talentfulde yngre kunstnere. En lignende omsætningsafgift og dermed et lignende understøttelsesfond var oprindelig ønsket også af danske kunstnere.

Det er givet, at en meget stor del af vore billedkunstnere lever under økonomisk vanskelige vilkår, og der er derfor et stort behov for et sådant understøttelsesfond. De legatmidler, der i forvejen står til rådighed for kunstnerne, er ikke store, og regeringen er derfor gået ind for, at man søger at komme denne gruppe mennesker — og derigennem dansk kunst — til hjælp ved etableringen af en særlig understøttelsesbevilling.

Ved den nærmere undersøgelse af de foreliggende muligheder er man meget tilbage for indførelsen af den norske ordning med en omsætningsafgift, idet man bl. a. har frygtet, at en effektiv kontrol med salget af kunst ville være umulig at gennemføre på tilfredsstillende måde her i landet, hvor kunstomsætningen er betydeligt større end i Norge, og i alle tilfælde ikke ville kunne etableres uden et omfattende administrationsapparat.

Man har derfor valgt at foreslå, at der på tilsvarende måde som med hensyn til Statens kunstfond på de årlige finanslove stilles et i loven fikseret beløb til rådighed til disse understøttelsesformål, og man har ment, at denne bevilling ikke kunne sættes lavere end til 75 000 kr. årlig. Også her bør der holdes en mulighed åben, for at beløbets størrelse kan tages op til fornyet overvejelse i lyset af de erfaringer, der indvindes.

Denne bevilling foreslår man at give navnet Eckersberg-Thorvaldsensfondet, hvorved den opkaldes efter henholdsvis en maler og en billedhugger, der har haft særlig betydning i dansk kunst, på samme måde som man indenfor det videnskabelige liv har opkaldt „Rask-Ørsted Fondet“ efter to særlig navnkundige danske videnskabsmænd.

Eckersberg-Thorvaldsensfondet tænkes ledet af en styrelse med repræsentation for undervisningsministeriet samt de orga-

ner, der har særligt kendskab til kunstneres personlige forhold, nemlig statens museum for kunst, akademirådet og de faglige organisationer.

Jeg tror, at gennemførelsen af det foreliggende lovforslag på afgørende måde indenfor en vigtig del af vort kulturliv vil medvirke til at styrke vor stilling blandt kulturnationer. Jeg vil derfor, idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til forslaget og til kunstkommissionens betænkning vedrørende disse spørgsmål, anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Med hensyn til den økonomiske dækning for de udgifter, forslaget medfører, tillader jeg mig at henvise til det af den højtærede finansminister i dag fremsatte lovforslag (sp. 2243).

Den første sag på dagsordenen var:

Fremsættelse af lovforslag.

Formanden: Jeg giver ordet til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte to i går anmeldte lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): På den kommunistiske gruppes vegne har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om dyrtidstillæg til arbejdsløse og forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

De arbejdsløses forhold er i al almindelighed dårlige og utilfredsstillende. Når en arbejder stødes ud i ledighed, går hans indtægt som oftest ned på omkring 50 pct. af den løn, han oppebærer ved almindeligt arbejde. Det er klart, at en sådan reduktion i indkomsten bevirker, at det ikke bliver muligt at klare den tilværelse, som en arbejder og en arbejderfamilie har, uden at der sker de største indskrænkninger i forbruget. Sådanne indskrænkninger kan naturligvis kun til en vis grad foretages; derfor ved vi, at hvis en arbejder bare en kort tid stødes ud i arbejdsløshed, forringes hans forhold ganske alvorligt.

Dertil kommer naturligvis de psykiske virkninger af at være så at sige sat udenfor